

at han ved Siden af har anden Virksomhed, Embedsvirksomhed, eller hvad det nu er. Det er altsaa uheldigt, at samtlige 800 bliver optagne, idet de efter min Mening ikke alle egner sig til det, og — her er jeg vist enig med det ærede Medlem fra Kerteminde —, Optagelsesprøven bør i fuldt saa høj Grad være en Modenheds- som en Kundskabsprøve. Men der er efter min Mening en anden Ulempe ved, at samtlige disse 800 bliver optagne, og det er, at en stor Del af dem gaar et Aarstid eller to, maaske længere, og nyder Statens Støtte til deres Uddannelse, uden at de faar noget som helst ud af den, og Samfundet faar heller ikke noget ud af den. Et andet Forhold, som jeg som Lægmand ikke skal komme synderligt ind paa, men som vistnok ogsaa er meget uheldigt under Læreruddannelsen, er Dobbeltklasserne. Jeg skal for øvrigt slet ikke komme ind paa det store Spørgsmaal om Læreruddannelsen ved denne Lejlighed; det har andre bedre Forudsætninger for.

Nu er det altsaa Tanken at raade Bod paa Forholdene ved at skærpe Optagelsesprøven noget. Det er for Resten ikke saa sært, at man har kastet sine Øjne paa denne Udvej, thi Seminariets Folk har selv peget paa den. Jeg skal minde om et Andragende, der kom til det Udvalg, der behandlede Seminarieloven i 1908—09, fra Dansk Seminarieforening, hvor man netop peger paa dette og finder det meget rimeligt at indføre en noget skærpet Optagelsesprøve. Imidlertid har jeg mod det foreliggende Forslag nogle Betæneligheder af en lidt anden Art. Vi er ikke ukendte med her paa Rigsdagen, at vi ved en Anmærkning paa Finansloven sprænger finansielle Loves Rammer; men det forekommer mig betænkeligt, at vi saa ofte gør det, og det forekommer mig, at vi ved denne Anmærkning kommer lidt i Strid med den gældende Seminarielov. Det hedder nemlig i dennes § 2 f: de, der melder sig til Optagelse paa Seminarieret og har bestaaet den anordnede Optagelsesprøve, som afholdes af Seminariets Lærere. Jeg har ikke ment, at man kan lægge den Fortolkning ind i disse Ord, at det nok er Seminariets Lærere, der holder Optagelsesprøven, men at man sender Censorer ud, som giver Karaktererne. Jeg tror ikke, det kan ligge i den paagældende Bestemmelse i Loven. Jeg gaar ud fra, at Ændringsforslaget bliver vedtaget — jeg har for øvrigt ikke selv i Sinde at stemme imod det, og vi er jo ogsaa vant til, naar Finansudvalget foreslaar noget,

især naar det sker enstemmigt, saa at sige, at hvad Fatter vil, er altid det rigtige; vi finder os i det, og, som sagt, Tendensen i Forslaget, at forbedre vor Læreruddannelse, er jeg fuldkommen tilfreds med. Men idet jeg altsaa gaar ud fra, at Ændringsforslaget vil blive vedtaget, vil jeg rette en Henstilling til den højtærede Kultusminister; den er maaske overflødig, men jeg vil dog fremsætte den. Der er jo Tale om at sende 100 Censorer ud. Mon det nu for Resten ikke er for stort et Antal; man tilsigter mere Ensartethed ved Optagelsesprøven, og jeg ved ikke, om en saadan kan naas, naar man benytter 100 Censorer. Men i hvert Fald gælder det om, at disse Censorer, naar de kommer ud, kan blive mødte med Velvillie af Seminarielærerne, saa disse ikke faar i Sinde at ræsonnere som saa: Optagelsesprøven er offentlig, de fremmede pæne Mænd maa selvfølgelig overvære den, men vi besørger den i Realiteten. Jeg tror nu ikke, at det vil ske, thi jeg gaar ud fra, at vore Seminarierlærere er forstaaende og forstandige Mænd, og da de selv i sin Tid har peget paa en Udvej i samme Retning, som her foreslaas, tror jeg ikke, at det vil blive Resultatet. Men for at den Reform, som i sin Tendens har en forbedret Læreruddannelse for Øje, kan komme til at virke efter sin Hensigt, vil jeg dog henstille til den højtærede Kultusminister, at der føres Forhandlinger ogsaa med Lærerraadene, forinden denne Ordning føres ud i Livet. Vi har indenfor Folkeskolen en Bestemmelse, som siger, at saavel nye Skoleplaner som Ændringer i bestaaende Skoleplaner ikke kan gennemføres, forinden Lærerraadene har udtalt sig om dem. Jeg henstiller, at det ogsaa maa blive Tilfældet med den Reform, som vi her staar i Begreb med at gennemføre, for at den kan komme til at virke efter sin Bestemmelse, men jeg tilføjer, at det er maaske overflødig at gøre denne Henstilling. Jeg har nemlig ikke den nuværende Kultusminister mistænkt for at nære despotiske Tilbøjeligheder hverken paa dette eller paa andre Omraader.

Povlsen: Jeg vil gerne have Lov til at slutte mig til en Henstilling, som den ærede Ordfører rettede til den højtærede Kultusminister vedrørende Lønningsforholdene ved Statsbiblioteket i Aarhus. Jeg mener, at det rent principielt set er uheldigt, at en fast Statsinstitutions Personale faar sine Lønninger fastsatte paa de aarlige